

استاندار اعلام کرد:

کاهش ۷هزار نفری دانش آموزان تهران به دلیل شرایط اقتصادی

استاندار تهران، از کاهش هفت هزار نفری شمار دانش آموزان شهر تهران و افزایش ۱۷ هزار نفری دانش آموزان در شهرستان های استان خبر داد و شرایط اقتصادی و بازگشت تعدادی از اتباع را از عوامل این تغییر عنوان کرد. به گزارش ایرنا، محمدصادق معتمدیان روز شنبه، ۲۵ مهرماه، در مراسم افتتاح طرح های آموزشی در اسلامشهر با حضور رئیس جمهوری گفت: استان تهران امسال یک میلیون و ۸۱۷ هزار دانش آموز دارد که شمار دانش آموزان شهر تهران ۷ هزار نفر کاهش و در شهرستان های استان ۱۷ هزار نفر افزایش یافته است؛ موضوعی که علت آن شرایط اقتصادی و بازگشت تعدادی از اتباع است. استاندار تهران همچنین با اشاره به وضعیت سرانه فضای آموزشی استان افزود: تهران در ابتدای دولت باسرنه ۵،۲۸ در تبه بیست و هشتم کشور قرار داشت. اما با افتتاح ۱۰۳ مدرسه جدید، سرانه آموزشی استان به ۵،۸۷ می رسد و ۹ پله از تقابدمای کند.

■ ■ ■

شناسایی بیش از ۶۰۰ بیمار مبتلا به سل در ایران

وزارت بهداشت اعلام کرد طی سال گذشته ۵۶۷۶ بیمار مبتلا به سل در کشور شناسایی و تحت درمان قرار گرفته اند که حدود ۸۰ درصد آن ها به سل ریوی مبتلا بوده اند. به گزارش ایسنا، به گفته مسئولان، میزان بروز مورد انتظار سل در ایران طی پنج سال اخیر کاهش یافته است. استان سیستان و بلوچستان بیشترین میزان بروز ثبت شده را داشته و تشخیص سریع و در مان به موقع بیماران از اولویتهای اصلی وزارت بهداشت است.

■ ■ ■

هشدار پلیس قنار درباره کلاهبرداری فروش آیفون های دریایی

پلیس قنار درباره آگهی های فروش گوشی ارزان با ادعای تعلق به محموله های آسیب دیده در یا هشدار داد. به گزارش تسنیم، سر هنگ جواد مختار رضایی معاون فرهنگی و اجتماعی پلیس فتا با اشاره به انتشار تبلیغات فریبنده در فضای مجازی اظهار کرد: کلاهبرداران با سوءاستفاده از تمایل مردم به خرید کالا باقیمت پایین، ممکن است با انتشار آگهی های غیر واقعی، مبالغی را تحت عنوان بیمانه، هزینه بار سال یا پیش پرداخت دریافت کرده و پس از وارز و جع، ارتباط خود را با خریدار قطع کنند. ی افزود: در برخی موارد نیز ممکن است گوشی های عرضه شده واقعا وجود داشته باشند، اما اگر باز گرفتن قطعات الکترونیکی در معرض آب-شور دریا و رطوبت شدید می تواند موجب خوردگی قطعات داخلی، آسیب به برد باتری و نمایشگر و بروز اختلال های پنهان در عملکرد دستگاه شده؛ مشکلاتی که ممکن است پس از خرید نمایان شده و خسارت مالی به خریدار وارد کند.

■ ■ ■

هشدار آموزش و پرورش تهران: فعالیت «هوم اسکول» ها در قالب مدرسه غیر قانونی است؛ بر خورد می شود

مدیر کل آموزش و پرورش شهر تهران، فعالیت مراکز موسوم به «هوم اسکول» در قالب مدرسه را غیر قانونی دانست و از برخورد با این مراکز و راجع پرونده آن ها به مراجع مربوطه خبر داد. به گزارش ایسنا، مجید پارسا، با اشاره به فعالیت برخی مراکز موسوم به هوم اسکول در پایتخت گفت: فعالیت این مراکز در قالب مدرسه غیر قانونی است و اساسا عنوان مدرسه را برای چنین فضاهایی به رسمیت نمی شناسیم و با تأکید بر برخورد با افرادی که از عنوان مدرسه برای فعالیت های غیر قانونی استفاده می کنند، افزود در صورت شناسایی این مراکز، موضوع به مراجع مربوطه، از جمله ادار اماکن، راجع داده می شود و در مواردی نیز این فضاها پلمب شده اند. مدیر کل آموزش و پرورش شهر تهران همچنین به خانواده ها هشدار داد که پیش از سپردن آموزش فرزندانشان به این مراکز، از شرایط فعالیت آن ها و پیامدهای احتمالی آگاه شوند. به گفته او، ممکن است گرانندگان ایسن مراکز مدعی آموزش دانش آموزان باشند، اما ثبت نام آن ها در مدرسه ای دیگر انجام شود یا کتاب های درسی از محل دیگری تهیه شود؛ شرایطی که پاسخگویی لازم در باره فرایند آموزش را تضمین نمی کند.

■ ■ ■

کاهش ۱۰ درصدی نرخ طلاق؛ ازدواج ها هم کمتر شده اند

بهمن عابدی، مدیر کل دفتر برنامه ریزی و مشارکت های اجتماعی و جوانان وزارت ورزش و جوانان، از کاهش حدود ۱۰ درصدی نرخ طلاق در کشور طی سال های ۱۴۰۱ تا ۱۴۰۲ خبر داد و تغییر نگرش افراد به ازدواج و افزایش نقش معیارهای جدید در انتخاب همسر را از تحولات این حوزه دانست. به گزارش فارس، عابدی در برنامه «فرای ایران» با انتقاد از برداشت های نادرست از آمار ازدواج و طلاق گفت مقایسه تعداد ازدواج ها و طلاق های ثبت شده در یک سال، به معنای طلاق گرفتن نبمی از زوج هایی نیست که همان سال از ازدواج کرده اند؛ چرا که طلاق های ثبت شده ممکن است مربوط به ازدواج های سال های گذشته باشند. با این حال، کاهش اعلام شده نرخ طلاق در شرایطی است که آمار ازدواج همچنان روند نزولی دارد. بر اساس آمار اعلام شده از سوی مر ضیه و حیدر سجری، دبیر ستاد ملی جمعیت، در سال ۱۴۰۱ حدود ۴۳۱ هزار ۱۵ ازدواج در کشور ثبت شد که نسبت به سال قبل ۸۸ درصد کاهش داشته است. این دو شاخص تصویر متفاوتی از وضعیت خانواده ها ارائه می کنند. کاهش نرخ طلاق لزوماً به معنای بهبود شرایط تشکیل خانواده نیست؛ به ویژه وقتی شمار ازدواج ها نیز کاهش می یابد. برای ارزیابی دقیق تر، باید روند هر دو شاخص و عوامل اقتصادی و اجتماعی مؤثر بر آن ها جداگانه بررسی شود.

اسماعیل کهرم، بوم شناس در گفت وگو با «توسعه ایرانی» پاسخ داد:

چرا درختان تهران گروهی خشک می شوند؟!

سعیده علیپور

خشک شدن درختان پارک جنگلی چیتگر و دیگر پارک های تهران تا چه اندازه ناشی از تغییرات اقلیمی و خشکسالی است و چه سهمی از آن را باید به سوء مدیریت منابع آب و نگهداری فضای سبز نسبت داد؟

خشک شدن درختان پارک جنگلی چیتگر و دیگر فضاهای سبز تهران، نشانه ای نگران کننده از بحرانی است که سال هاست منابع طبیعی پایتخت و البته دیگر شهرهای کشور را تحت فشار قرار داده است؛ بحرانی که نمی توان آن را صرفاً به کاهش بارندگی و تغییرات اقلیمی نسبت داد. در شهری که جمعیت آن طی دهه های گذشته افزایش یافته، ساخت وساز گسترش پیدا کرده و تقاضا برای آب پیوسته بیشتر شده است، درختان نیز بیش از گذشته با کمبود منابع حیاتی خود روبه رو هستند. از همین رو شاهد خشک شدن و مرگ آنها هستیم.

اسماعیل کهرم، بوم شناس و فعال محیط زیست ایرانی، در گفت وگو با «توسعه ایرانی» تأکید می کند که اگر چه ایران به طور طبیعی در کمربند اقلیم خشک و نیمه خشک قرار دارد، نمی توان همه پیامدهای بحران آب را به شرایط اقلیمی نسبت داد. از نگاه او، افزایش جمعیت، گسترش بی رویه شهر و شیوه مدیریت منابع آب، نقش مهمی در تشدید این وضعیت دارند. در ادامه دیدگاه های این فعال پیشکسوت محیط زیست را می خوانید.

توسعه شهری و فضای سبز باید بر پایه امکانات واقعی منطقه انجام شود. نمی توان صرفاً برای افزایش سطح فضای سبز، درخت کاشت، اما درباره آب مورد نیاز آن ها برنامهای نداشت. حفظ درختان موجود و مدیریت درست منابع آب، به همان اندازه ایجاد فضای سبز جدید اهمیت دارد

یادداشت

آیا اینترنت ایران برای محدودیت های تازه آماده می شود؟!

انگشت در چشم مردم نکنیم

● **قادر باستانی تبریزی پژوهشگر و مدرس علوم ارتباطات و رسانه**

اختلال های اخیر اینترنت و تغییر الگوی ترافیک شبیکه، این نگرانی را تقویت کرده است که شاید اینترنت ایران در آستانه ورود به مرحله تازه ای از محدودیت ها قرار گرفته باشد. هنوز شواهد قطعی درباره اجرای روش های جدید فیلترینگ وجود ندارد، اما اظهارات سخنگوی دولت درباره کاهش سرعت اینترنت در شرایط جنگی، نشان می دهد که محدودسازی ارتباطات فقط یک گمانه زنی رسانه ای نیست. به راستی علت واقعی اختلال چیست و چرانهادهای مسئول، به جای توضیح روشن درباره وضعیت شبکه، جامعه را در ابهام نگه می دارند؟ وقتی شهروندان نمی دانند چرا دسترسی شان مختل شده، چه محدودیت هایی در پیش است و چه زمانی شرایط بهبود خواهد یافت، بی اعتمادی جای توضیح را می گیرد و شایعه جای اطلاع رسانی را. در چنین فضای، حتی تصمیمی که با هدف حفاظت از امنیت اتخاذ شده باشد، به افزایش نا رضایتی و تضعیف اعتماد عمومی می انجامد.

اگر قرار است کشور از تهدیدهای خارجی و فشارهای داخلی عبور کند، باید از گسترش بی ضرورت جبهه های تنش برهیز کرد. نمی توان از مر دم انتظار همراهی داشت، اما همزمان انگشت در چشم مردم کرد و ابزار های کار، ارتباط و دسترسی آنان به اطلاعات را بدون توضیح روشن محدود کرد. انسجام ملی با یکسان سازی اجباری سبک زندگی یا نادیده گرفتن حقوق شهروندان ساخته نمی شود، همان طور که امنیت پایدار نیز صرفاً با کنترل بیشتر به دست نمی آید.

مستهل فقط کیفیت اتصال به اینترنت نیست. در شرایطی

سوار می شود. ما نمی توانیم از یک طرف جمعیت را افزایش دهیم، ساختمان های بیشتری بسازیم و مصرف آب را بالا ببریم و از طرف دیگر انتظار داشته باشیم همه نیازهای شهر، از جمله نیاز درختان، بدون مشکل تأمین شود. مدیریت منابع آب یعنی پیش از آنکه به نقطه بحران برسیم، درباره میزان مصرف، توسعه شهر و سهم بخش های مختلف از منابع محدود آب تصمیم بگیریم.

یکی از راه هایی که برای کاهش فشار بر منابع آب مطرح می شود، بازچرخانی فاضلاب است. آیا این راهکار می تواند به حفظ درختان و فضای سبز تهران کمک کند؟

بله، به نظر من بازچرخانی فاضلاب یکی از کارهایی است که باید جدی گرفته شود. سال هاست درباره استفاده دوباره از فاضلاب و تصفیه آن صحبت می شود، اما پرسش این است که این کار تا چه اندازه به طور مؤثر و گسترده انجام شده است. من در عمل، آن طور که انتظار می رود، شاهد استفاده از آب ریخته شده در حمام، آشپزخانه و غیره، به عنوان آب برای شستن میوه ها و لباس ها، و استفاده از این ظرفیت نبوده ام. تهران به ویژه با توجه به جمعیت زیادش باید زیرساخت های مناسبی

برای تصفیه و استفاده دوباره از فاضلاب داشته باشد. لازم است تأسیسات تصفیه در نقاط مناسب، از جمله در محدوده های شمال تهران و البرز، توسعه پیدا کنند تا بتوان در شرایطی، فضای سبز هم در معرض خطر قرار می گیرد. به اعتقاد من، در تهران از مدت ها پیش باید محدودیت منابع آب را جدی تر می گرفتند و توسعه شهر را با توان طبیعی منطقه هماهنگ می کردند. **گفته می شود برخی از خشک شدن ها عمدی و برای باز شدن زمین ها برای ساخت و ساز و کسب درآمد بیشتر مدیران شهر است. آیا چنین چیزی می تواند درست باشد؟**

حتی اگر درست هم نباشد نتیجه آن یک چیز است. چرا که در نهایت در آن زمین های خالی ساختمان ساخته می شود و جمعیت بر آن

آب مصرف شده را تصفیه کرد و دوباره به چرخه مصرف بازگرداند. البته آب تصفیه شده باید متناسب با نوع مصرف و بارعایت استانداردهای لازم به کار گرفته شود. اما این اولویت در نگاه مدیران ما وجود ندارد.

آیا الگوی توسعه فضای سبز تهران با محدودیت منابع آب سازگار است؟ اساساً در چنین شرایطی می توان به ایجاد پارک های جدید امیدوار بود؟

به نظر من، پیش از آنکه درباره ایجاد پارک های جدید صحبت کنیم، باید ببینیم آیا می توانیم فضای سبز موجود را حفظ کنیم یا نه؟ ایجاد فضای سبز فقط کاشتن درخت نیست. درخت به آب، خاک مناسب و مراقبت نیاز دارد و اگر این نیازها تأمین نشود، ممکن است پس از مدتی همان درختانی را که با هزینه زیاد کاشته ایم از دست بدهیم. برای فهم بهتر مسئله، باید به الگوی گسترش تهران هم توجه کنیم. پیش از انقلاب، محدودیت هایی برای توسعه شهر و ارائه خدماتی مانند آب، برق و گاز در خارج از محدوده تهران وجود داشت. از نظر من، چنین محدودیت هایی در کنترل گسترش شهر و افزایش جمعیت آن نقش داشت. بعدتر، با کنار رفتن این محدودیت ها، تهران گسترش پیدا کرد و سکونتگاه های اطراف آن نیز توسعه یافتند.

وقتی یک شهر بدون توجه کافی به ظرفیت طبیعی و منابعش گسترش پیدا می کند، نیاز به آب، انرژی و زمین هم افزایش می یابد. در چنین وضعیتی، حتی اگر پارک های تازه ای ایجاد کنیم، باید از پیش مشخص باشد که آب مورد نیاز آن ها از کجا تأمین می شود و آیا این تأمین در بلندمدت امکان پذیر است یا خیر؟

درختان در محیط شهری فقط عناصر تزئینی نیستند. از دست رفتن آن ها شرایط محیطی شهر را تغییر می دهد و بر کیفیت زندگی شهروندان اثر می گذارد. به همین دلیل، باید نگران کیفیت زیست شهروندان در ماه ها و سال های آتی بود

من معتقدم توسعه شهری و فضای سبز باید بر پایه امکانات واقعی منطقه انجام شود. نمی توان صرفاً برای افزایش سطح فضای سبز، درخت کاشت، اما درباره آب مورد نیاز آن ها برنامه ای نداشت. حفظ درختان موجود و مدیریت

من معتقدم توسعه شهری و فضای سبز باید بر پایه امکانات واقعی منطقه انجام شود. نمی توان صرفاً برای افزایش سطح فضای سبز، درخت کاشت، اما درباره آب مورد نیاز آن ها برنامه ای نداشت. حفظ درختان موجود و مدیریت

ظرفیت طبیعی تهران با جمعیتی که در آن مستقر شده تناسب ندارد. وقتی جمعیت و تقاضا برای آب از توان منابع موجود فراتر می رود، فشار آن فقط بر انسان ها وارد نمی شود؛ درختان و دیگر اجزای محیط زیست شهری نیز آسیب می بینند. خشک شدن گروهی درختان را باید در همین چارچوب بررسی کرد

درست منابع آب، به همان اندازه ایجاد فضای سبز جدید اهمیت دارد. درختان در محیط شهری فقط عناصر تزئینی نیستند. از دست رفتن آن ها شرایط محیطی شهر را تغییر می دهد و بر کیفیت زندگی شهروندان اثر می گذارد. به همین دلیل، باید نگران کیفیت زیست شهروندان در ماه ها و سال های آتی بود. **خشک شدن درختان و افت سطح آب های زیرزمینی چه تبعات دیگری برای محیط زیست تهران و مناطق اطراف آن دارد؟ رابطه این وضعیت با فرونشست زمین چیست؟**

یکی از پیامدهای مهم افت آب های زیرزمینی، فرونشست زمین است. وقتی آب میان ذرات خاک و در لایه های زیرزمینی کاهش پیدا می کند، فشار و شرایطی که این لایه ها را در وضعیت قبلی نگه داشته تغییر می کند. در برخی مناطق، این تغییرات باعث فرسوده شدن لایه های خاک و در نتیجه پایین رفتن سطح زمین می شود. فرونشست پدیده ای نیست که فقط به یک منطقه محدود باشد. در بخش هایی از کشور، از جمله در محدوده هایی از استان اصفهان و دشت های اطراف همدان، درباره این مسئله هشدار داده شده است. من از کیورد هشدار در استان همدان نیز به عنوان یکی از نقاطی یاد می کنم که در بعضی مناطق، فرونشست می تواند به ساختمان ها و زیرساخت ها آسیب بزند و ترک خوردگی یا تغییر شکل سازه ها را به دنبال داشته باشد. البته میزان فرونشست در هر منطقه باید بر اساس اندازه گیری های دقیق بیان شود.

به اعتقاد من، نمی توان تمام این مشکلات را به عنوان خشک ایران نسبت داد. کشور ما همیشه با محدودیت آب روبه رو بوده است، اما نحوه مدیریت منابع، میزان برداشت از آب های زیرزمینی و شیوه گسترش شهرها در تشدید بحران نقش سبز، وقتی جمعیت و فعالیت های انسانی از ظرفیت منابع منطقه فراتر می روند و برداشت از آب زیرزمینی ادامه پیدا می کند، هم درختان آسیب می بینند و هم خطر فرونشست افزایش می یابد.

بنابراین مسئله فقط خشک شدن چند درخت در یک پارک نیست. این اتفاق را باید در پیوند با وضعیت منابع آب، شیوه توسعه تهران و پیامدهای بلندمدت برداشت از آب های زیرزمینی دید. اگر قرار است فضای سبز حفظ شود و شهر با خطرهای بیشتری روبه رو نشود، مدیریت آب باید با محدودیت های واقعی محیط زیست هماهنگ باشد.

خاص خود را داشته باشد، اما این اشتباه شدن منازعات کم و اولویت در کنار بحران های حیاتی، هزینه اداره کشور را افزایش می دهد. این تصور که جامعه در شرایط دشوار باید هر محدودیت تازه ای را تحمل کند، بر برداشتی نادرست از تاب آوری استوار است. تاب آوری مردم به معنای آمادگی نامحدود آنان برای تحمل تصمیم های پر هزینه نیست. جامعه ایران بارها توان خود را برای عبور از بحران نشان داده است، اما این سرمایه با تکرار سیاست های کم تر، بی توجهی به نیازهای روزمره و فقدان توضیح صادقانه فرسوده می شود.

مردم زمانی در عبور از بحران شریک می شوند که احساس کنند تصمیم گیران نیز هزینه تصمیم های خود را می سنجند و برای کاهش دشواری های زندگی آنان برنامه دارند. اکنون دستکم سه اقدام ضروری است، نخست، نهادهای مسئول باید درباره علت اختلال های اخیر، دامنه محدودیت ها و مبنای فنی و امنیتی آنها توضیح دهند. دوم، هر گونه محدودسازی باید هدفمند، متناسب با خطر و دارای زمان بندی و معیار روشن برای پایان باشد. سوم، آثار اقتصادی و اجتماعی این تصمیم ها باید به طور مستقل ارزیابی شود تا هزینه های آن در دروس کسب و کارها و خانواده های کم تر درآمد را نشود. در روزگاری که تهدیدهای خارجی به اندازه کافی برای کشور هزینه ایجاد کرده اند، نباید با تصمیم های مبهم و محدودیت های کم توضیح، هزینه های تازه ای به جامعه تحمیل کرد. اگر اینترنت و آقا برای محدودیت های بیشتر آماده می شود، پیش از هر اقدامی باید روشن شود که این محدودیت ها قرار است کدام خطر را کاهش دهند و در مقابل، چه هزینه ای به کشور تحمیل خواهند کرد. در شرایطی که کشور به اعتماد و همبستگی نیاز دارد، انگشت در چشم مردم کردن نه نشانه اقتدار است و نه راه تضمین امنیت. هنر حکمرانی آن است که از امنیت کشور حفاظت کند، بی آنکه توان اقتصادی و اعتماد جامعه را تضعیف کند.